

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 maja 2023 r.

Poz. 919

USTAWA

z dnia 14 kwietnia 2023 r.

o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia^{1), 2), 3)}

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zadania organów administracji publicznej i innych podmiotów w zakresie systemów homologacji obejmujących:

- 1) homologację typu;
- 2) homologację typu UE;
- 3) homologację typu ONZ;
- 4) homologację sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 5) homologację montażu dodatkowej instalacji R115;
- 6) krajowe indywidualne dopuszczenie pojazdu;
- 7) unijne indywidualne dopuszczenie pojazdu;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu następujących rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE):

- 1) rozporządzenia nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42);
- 2) rozporządzenia nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106 oraz Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4);
- 3) rozporządzenia 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29).

²⁾ Niniejsza ustawa wdraża:

- 1) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2021/1716 z dnia 29 czerwca 2021 r. zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/47/UE w odniesieniu do zmian w oznaczeniach kategorii pojazdów wynikających ze zmian w prawodawstwie dotyczącym homologacji typu (Dz. Urz. UE L 342 z 27.09.2021, str. 45);
- 2) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2021/1717 z dnia 9 lipca 2021 r. zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE w odniesieniu do aktualizacji niektórych oznaczeń kategorii pojazdów i dodania systemu eCall do wykazu badanych elementów, metod, kryteriów uznania stanu technicznego za niezadawalający i oceny usterek w załącznikach I i III do tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 342 z 27.09.2021, str. 48).

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

- 8) dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji;
- 9) wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów;
- 10) kontrolę zgodności produkcji;
- 11) kontrolę zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

2. Ustawa określa organ nadzoru rynku.

3. Ustawę stosuje się do pojazdów w rozumieniu art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.⁴⁾):

1) o których mowa w:

- a) art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 167/2013”;
- b) art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 168/2013”;
- c) art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/858”;
- d) Porozumieniu dotyczącym przyjęcia zharmonizowanych regulaminów technicznych Organizacji Narodów Zjednoczonych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w tych pojazdach, oraz warunków wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych regulaminów Organizacji Narodów Zjednoczonych – Wersja 3, stanowiącym załącznik do decyzji Rady (UE) 2016/1790 z dnia 17 czerwca 2016 r. w sprawie przyjęcia 3. wersji Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („Zrewidowane Porozumienie z 1958 r.”) (Dz. Urz. UE L 274 z 11.10.2016, str. 2 i 4 oraz Dz. Urz. UE L 269 z 23.10.2019, str. 12), zwanym dalej „Porozumieniem z 1958 r.”;

2) będących tramwajem lub trolejbusem

– oraz ich przedmiotów wyposażenia i części.

4. Ustawę stosuje się do montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

5. Ustawy nie stosuje się do:

1) pojazdów, o których mowa w:

- a) art. 2 ust. 2 rozporządzenia 167/2013,
- b) art. 2 ust. 2 lit. a–e oraz g–k rozporządzenia 168/2013,
- c) art. 2 ust. 2 lit. c i d rozporządzenia 2018/858;

2) pojazdu zabytkowego w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

3) pojazdu, o którym mowa w art. 79 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002, 1768, 1783, 2589, 2600 i 2642 oraz z 2023 r. poz. 760 i 919.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106 oraz Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29.

- 4) nowego pojazdu oraz nowego przedmiotu wyposażenia lub części, nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu, a krótkotrwale składowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej między operacjami transportowymi – pod warunkiem okazania na żądanie właściwego organu kontroli dokumentów potwierdzających odbiorcę i miejsce docelowego odbioru nowego pojazdu oraz nowego przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dystrybutorze – rozumie się przez to dystrybutora, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 42 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 50 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 43 rozporządzenia 2018/858;
- 2) importerze – rozumie się przez to importera, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 41 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 49 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 42 rozporządzenia 2018/858;
- 3) producencie – rozumie się przez to producenta, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 25 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 47 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2018/858 albo Porozumieniu z 1958 r.;
- 4) przedstawicieli producenta – rozumie się przez to przedstawiciela producenta, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 26 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 48 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 41 rozporządzenia 2018/858 albo Porozumieniu z 1958 r.;
- 5) podmiocie gospodarczym – rozumie się przez to producenta, przedstawiciela producenta, importera lub dystrybutora;
- 6) pojeździe podstawowym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 12 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 11 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 24 rozporządzenia 2018/858;
- 7) pojeździe niekompletnym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 13 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 12 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 25 rozporządzenia 2018/858;
- 8) pojeździe skompletowanym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 13 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2018/858;
- 9) pojeździe kompletnym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 15 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 14 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 27 rozporządzenia 2018/858;
- 10) pojeździe z końcowej partii produkcji – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 16 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 67 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 28 rozporządzenia 2018/858;
- 11) tramwaju – rozumie się przez to tramwaj, o którym mowa w art. 2 pkt 82 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 12) trolejbusie – rozumie się przez to trolejbus, o którym mowa w art. 2 pkt 83 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 13) służbie technicznej – rozumie się przez to służbę techniczną, o której mowa odpowiednio w art. 3 pkt 28 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 60 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 38 rozporządzenia 2018/858, a także placówkę techniczną, o której mowa w art. 2 Porozumienia z 1958 r.;
- 14) wprowadzaniu do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów – rozumie się przez to procedurę, o której mowa odpowiednio w art. 45 rozporządzenia 167/2013, art. 50 rozporządzenia 168/2013 albo art. 55 rozporządzenia 2018/858;
- 15) przedmiocie wyposażenia lub części – rozumie się przez to układ, komponent, oddzielny zespół techniczny, wyposażenie lub części, przeznaczone do zastosowania w pojeździe, podlegające wymaganiom technicznym określonym w przepisach Unii Europejskiej i załącznikach dotyczących ich badań homologacyjnych albo wyposażenie lub części podlegające wymaganiom technicznym określonym w regulaminach ONZ;
- 16) typie przedmiotu wyposażenia lub części – rozumie się przez to przedmioty wyposażenia lub części, spełniające tę samą funkcję w pojeździe, które nie różnią się od siebie pod względem istotnych cech mających wpływ na bezpieczeństwo, ochronę zdrowia i środowiska, jeżeli wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących ich badań homologacyjnych albo regulaminy ONZ nie stanowią inaczej;
- 17) wymogach alternatywnych – rozumie się przez to wymagania, o których mowa odpowiednio w art. 37 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 42 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 55 rozporządzenia 2018/858;

- 18) świadectwie homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 – rozumie się przez to dokument stwierdzający, że montaż instalacji zgodnej z Regulaminem ONZ nr 115 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji: I. specjalnych dodatkowych układów zasilania LPG (skroplonym gazem węglowodorowym), które mają być instalowane w pojazdach silnikowych w celu wykorzystywania LPG w ich układzie napędowym, II. specjalnych dodatkowych układów zasilania CNG (sprężonym gazem ziemnym), które mają być instalowane w pojazdach silnikowych w celu wykorzystywania CNG w ich układzie napędowym (Dz. Urz. UE L 323 z 07.11.2014, str. 91), zwanym dalej „Regulaminem ONZ nr 115”, przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem spełnia wymagania procedury homologacji montażu tej instalacji;
- 19) świadectwie homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – rozumie się przez to dokument stwierdzający, że sposób montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem oraz elementy tej instalacji spełniają wymagania procedury homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 20) dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu – rozumie się przez to instalację przystosowującą dany typ pojazdu do zasilania gazem lub dodatkową instalację R115;
- 21) zgodności produkcji – rozumie się przez to produkcję pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części zgodnie z wymaganiami dla typu, który uzyskał odpowiednie świadectwo homologacji typu i stosowanie metod produkcji zapewniających spełnienie tych wymagań oraz stosowanie metod montażu zapewniających spełnienie tych wymagań;
- 22) zgodności montażu – rozumie się przez to montaż zgodnie z wymaganiami do wydania świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz stosowanie metod montażu zapewniających spełnienie tych wymagań;
- 23) procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to procedurę potwierdzenia spełnienia przez dany pojazd odpowiednich warunków lub wymagań technicznych, o których mowa odpowiednio w art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 rozporządzenia 2018/858;
- 24) procedurze unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to procedurę, o której mowa w art. 44 rozporządzenia 2018/858;
- 25) procedurze homologacji typu UE – rozumie się przez to procedurę, o której mowa odpowiednio w art. 3 pkt 7 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 4 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2018/858;
- 26) procedurze homologacji typu ONZ – rozumie się przez to procedurę, o której mowa w załączniku 3 do Porozumienia z 1958 r.;
- 27) świadectwie homologacji typu UE pojazdu – rozumie się przez to dokument sporządzony według wzorów określonych w przepisach Unii Europejskiej stwierdzający, że typ pojazdu spełnia wymagania procedury określonej odpowiednio w art. 20 rozporządzenia 167/2013, art. 25 rozporządzenia 168/2013 albo art. 22 rozporządzenia 2018/858;
- 28) świadectwie homologacji typu UE – rozumie się przez to dokument sporządzony według wzorów określonych w przepisach Unii Europejskiej stwierdzający, że typ przedmiotu wyposażenia lub części spełnia wymagania procedury określonej odpowiednio w art. 20 ust. 1 zdanie 3 rozporządzenia 167/2013, art. 25 ust. 1 zdanie 3 rozporządzenia 168/2013 albo art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2018/858;
- 29) świadectwie homologacji typu ONZ – rozumie się przez to dokument stwierdzający, że typ pojazdu albo typ przedmiotu wyposażenia lub części spełnia wymagania procedury określonej w załączniku 3 Porozumienia z 1958 r.;
- 30) świadectwie krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu – rozumie się przez to dokument stwierdzający, że typ pojazdu, tramwaju albo trolejbusu spełnia wymagania procedury homologacji typu określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 albo art. 55 ust. 1;
- 31) świadectwie krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach – rozumie się przez to dokument stwierdzający, że typ pojazdu spełnia wymagania procedury homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach określonej odpowiednio w art. 37 rozporządzenia 167/2013, art. 42 rozporządzenia 168/2013 albo art. 42 rozporządzenia 2018/858;
- 32) świadectwie unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to dokument stwierdzający spełnienie wymagań procedury określonej w art. 44 rozporządzenia 2018/858;
- 33) świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to dokument stwierdzający spełnienie wymagań procedury określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 1;
- 34) regulaminach ONZ – rozumie się przez to akty prawne stanowione przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych na podstawie Porozumienia z 1958 r., które zostały przyjęte przez Rzeczpospolitą Polską.

2. Dystrybutor, importer, producent, przedstawiciel producenta oraz podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803).

Art. 3. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, zwany dalej „Dyrektorem TDT”, jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) organem udzielającym homologacji, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 27 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 56 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 36 rozporządzenia 2018/858 i w Porozumieniu z 1958 r., organem udzielającym homologacji w procedurach krajowej homologacji typu pojazdu i procedurach homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz organem uznającym krajowe świadectwa homologacji;
- 2) organem udzielającym unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu oraz organem uznającym świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 3) organem przeprowadzającym kontrolę zgodności produkcji lub kontrolę zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

2. Dyrektor TDT prowadzi bazę danych w celu realizacji obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 9 rozporządzenia 2018/858.

3. Dyrektor TDT jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organem nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 45 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 57 rozporządzenia 168/2013 i art. 3 pkt 35 rozporządzenia 2018/858 oraz wykonuje funkcję organu nadzoru rynku w procedurach krajowej homologacji typu pojazdu i procedurach homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w art. 7, art. 9, art. 11 ust. 1–3 i 5–7, art. 14, art. 15, art. 16 ust. 1–4 i art. 17–19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1), które stanowi ramy dla kontroli produktów.

Rozdział 2

Służba techniczna

Art. 4. 1. Dyrektor TDT wyznacza, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, służbę techniczną, na wniosek podmiotu ubiegającego się o wykonywanie zadań służby technicznej.

2. Służbą techniczną może być podmiot, który spełnia warunki, o których mowa w art. 57, art. 58, art. 59 ust. 3 i art. 60 rozporządzenia 167/2013, art. 61, art. 62, art. 63 ust. 3 i art. 64 rozporządzenia 168/2013, art. 68–72 rozporządzenia 2018/858 lub części pierwszej załącznika 2 do Porozumienia z 1958 r. oraz przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje określone w pkt 4.1 dodatku 2 do załącznika III do rozporządzenia 2018/858.

4. Służbę techniczną wyznacza się na okres 5 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

5. Wyznaczenia dokonuje się na podstawie:

- 1) certyfikatu akredytacji wydanego zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854) lub
- 2) oceny dokonanej przez Dyrektora TDT, o której mowa w art. 73 ust. 2–4 rozporządzenia 2018/858, art. 62 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 66 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 lub w części pierwszej załącznika 2 do Porozumienia z 1958 r.

– odpowiednio do zakresu wyznaczenia.

6. W przypadku służby technicznej wnioskującej o wyznaczenie w zakresie badań homologacyjnych tramwajów, trolejbusów oraz montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, Dyrektor TDT dokonuje oceny, o której mowa w ust. 5 pkt 2, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11, odpowiednio do zakresu wyznaczenia.

7. W decyzji administracyjnej wyznaczającej służbę techniczną Dyrektor TDT wskazuje kategorie działań właściwych dla tej służby, o których mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, odpowiednio do zakresu wyznaczenia.

8. Do rozszerzenia zakresu wyznaczenia służby technicznej stosuje się przepisy ust. 1–3 oraz 5–7.

9. Rozszerzenie zakresu wyznaczenia służby technicznej nie powoduje wydłużenia okresu ważności wyznaczenia, o którym mowa w ust. 4.

10. Wykaz służb technicznych i zakres ich wyznaczenia Dyrektor TDT publikuje i aktualizuje niezwłocznie na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 5. Dyrektor TDT odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczenia służby technicznej albo rozszerzenia zakresu wyznaczenia, jeżeli podmiot ubiegający się o wykonywanie zadań służby technicznej nie spełnia warunków niezbędnych do jego wyznaczenia, o których mowa w art. 4 ust. 2.

Art. 6. 1. Dyrektor TDT zawiesza, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczenie służby technicznej, w przypadku gdy dany podmiot przestał spełniać co najmniej jeden z warunków niezbędnych do jego wyznaczenia, o których mowa w art. 4 ust. 2, lub gdy służba techniczna nie wykonuje w całości lub w części obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 66 lub art. 67 rozporządzenia 167/2013, art. 70 lub art. 71 rozporządzenia 168/2013 lub art. 80 lub art. 81 rozporządzenia 2018/858, określając termin usunięcia stwierdzonych uchybień nie krótszy niż 30 dni. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Zawieszenie wyznaczenia służby technicznej dotyczy kategorii działań, w stosunku do której Dyrektor TDT stwierdził wystąpienie uchybień, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku potwierdzenia przez Dyrektora TDT w sprawozdaniu z oceny służby technicznej usunięcia przez tę służbę stwierdzonych uchybień, o których mowa w ust. 1, decyzja administracyjna o zawieszeniu wyznaczenia służby technicznej wygasa z mocy prawa.

Art. 7. 1. Dyrektor TDT cofa, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczenie służby technicznej, w przypadku gdy służba techniczna:

- 1) nie usunie w określonym terminie uchybień, o których mowa w art. 6 ust. 1, przy czym cofnięcie dotyczy działań, w stosunku do których Dyrektor TDT stwierdził wystąpienie uchybień, lub
- 2) zaprzestała prowadzenia działalności w kategorii działań, do których wykonywania została wyznaczona, przy czym cofnięcie dotyczy wyłącznie tych kategorii.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 8. Służba techniczna zawiadamia Dyrektora TDT o zaprzestaniu prowadzenia działalności w kategoriach działań, do których wykonywania została wyznaczona, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności.

Art. 9. 1. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia wyznaczenia służba techniczna przekazuje Dyrektorowi TDT niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia zawieszenia lub cofnięcia jej wyznaczenia, dokumenty lub ich kopie, w postaci papierowej lub elektronicznej, dotyczące wykonywanych przez nią zadań:

- 1) w zakresie zawieszzonego wyznaczenia;
- 2) związanych z kategorią działań objętą cofnięciem.

2. Dyrektor TDT na wniosek producenta, przedstawiciela producenta albo podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu przekazuje wskazanej przez nich służbie technicznej dokumenty, o których mowa w ust. 1.

Art. 10. 1. Służba techniczna przeprowadza badania homologacyjne na wniosek producenta lub podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

2. Do wniosku producent dołącza dokument informacyjny, o którym mowa w art. 22 ust. 2 lit. a rozporządzenia 167/2013, art. 27 ust. 2 lit. a rozporządzenia 168/2013, art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/858, regulaminie ONZ albo przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 albo art. 55 ust. 1, odpowiednio do zakresu wniosku.

3. Do wniosku podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu dołącza:

- 1) instrukcję obsługi pojazdu z zamontowaną dodatkową instalacją zasilania gazem pojazdu;
- 2) ogólną instrukcję montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 3) dokumenty potwierdzające, że podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz jego zakłady montujące posiadają wieloskładnikowy analizator spalin i przyrząd do badania szczelności tej instalacji – jeżeli są wymagane.

4. Na żądanie służby technicznej producent lub podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu dostarcza do badań na swój koszt pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części, w liczbie i kompletacji koniecznej do przeprowadzenia wymaganych badań.

5. Z przeprowadzonych badań homologacyjnych służba techniczna sporządza:

- 1) protokół wraz ze sprawozdaniem zawierającym wyniki badania – w przypadku badań homologacyjnych w zakresie montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 2) sprawozdanie zawierające wyniki badania – w przypadku badań w ramach homologacji typu.

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania, jakie ma spełniać podmiot ubiegający się o wykonywanie zadań służby technicznej, o którym mowa w art. 4, w zakresie warunków lokalowych i wyposażenia;
- 2) sposób i tryb oceny, o której mowa w art. 4 ust. 6 i art. 6 ust. 3, dokonywanej przez Dyrektora TDT;
- 3) wzór sprawozdania z oceny dokonywanej przez Dyrektora TDT.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia zakres wyznaczenia służby technicznej oraz konieczność:

- 1) zapewnienia właściwego poziomu jakości przeprowadzania badań homologacyjnych;
- 2) ujednoczenia wzorów dokumentów stosowanych w procedurze oceny służby technicznej;
- 3) zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań w zakresie badań homologacyjnych.

Rozdział 3

Homologacja

Art. 12. 1. Nowy typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części, który ma być wprowadzony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powinien spełniać wymagania techniczne, odpowiednie dla danej kategorii pojazdu, określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących ich homologacji, regulaminach ONZ dotyczących ich homologacji lub przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 i art. 55 ust. 1.

2. Spełnienie odpowiednich wymagań technicznych dla danego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części potwierdza się w procedurze homologacji:

- 1) typu UE;
- 2) typu ONZ albo
- 3) typu pojazdu.

3. Na potrzeby procedury homologacji typu inne niż tramwaje pojazdy, ze względu na maksymalną masę całkowitą lub cechy konstrukcyjne, dzieli się na kategorie określone odpowiednio w art. 4 rozporządzenia 167/2013, art. 4 rozporządzenia 168/2013 lub art. 4 rozporządzenia 2018/858.

Art. 13. 1. Producent jest obowiązany uzyskać świadectwo homologacji typu, zgodnie z rozporządzeniem 167/2013, rozporządzeniem 168/2013, rozporządzeniem 2018/858, Porozumieniem z 1958 r. albo przepisami ustawy, które potwierdzają spełnienie wymagań technicznych – odpowiednio w przypadku:

- 1) typu pojazdu:
 - a) świadectwo homologacji typu UE pojazdu,
 - b) świadectwo homologacji typu ONZ,
 - c) świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu,
 - d) świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - e) świadectwo krajowej homologacji typu tramwaju,
 - f) świadectwo krajowej homologacji typu trolejbusu;
- 2) typu przedmiotu wyposażenia lub części:
 - a) świadectwo homologacji typu UE,
 - b) świadectwo homologacji typu ONZ.

2. Producent nowego typu pojazdu jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli uzyskał uznanie:

- 1) świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu pojazdu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo
- 2) świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. Producent, przedstawiciel producenta, importer albo właściciel nowego pojazdu z wyjątkiem tramwaju i trolejbusu, na którego typ producent nie uzyskał dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać, zgodnie z rozporządzeniem 2018/858 albo przepisami ustawy:

- 1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- 2) uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo
- 3) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu

– które potwierdza spełnienie wymagań technicznych określonych dla tego pojazdu.

4. Pojazdy, o których mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/858, nie podlegają obowiązkowi uzyskania świadectwa homologacji. Producent takiego pojazdu może wystąpić o wydanie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, jeżeli pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne określone w przepisach rozporządzenia 2018/858 albo przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1.

Art. 14. 1. Producent pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jest odpowiedzialny za wszystkie aspekty procesu homologacji oraz za zapewnienie zgodności produkcji, niezależnie od tego, czy bezpośrednio uczestniczy we wszystkich etapach wytwarzania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 167/2013, art. 9 rozporządzenia 168/2013, art. 13 rozporządzenia 2018/858 albo regulaminami ONZ, a w przypadku tramwaju i trolejbusu – zgodnie z art. 13 rozporządzenia 2018/858.

2. Producent pojazdu skompletowanego jest odpowiedzialny za uzyskanie świadectwa homologacji typu pojazdu, świadectwa homologacji typu UE albo świadectwa homologacji typu ONZ oraz za zapewnienie zgodności produkcji w zakresie tych przedmiotów wyposażenia lub części, które zostały dodane na etapie dokonywanej kompletacji pojazdu.

3. Producent pojazdu skompletowanego wprowadzający zmiany w przedmiocie wyposażenia lub części, które były objęte procedurą homologacji typu UE lub ONZ na wcześniejszym etapie kompletacji pojazdu, jest odpowiedzialny za uzyskanie świadectwa homologacji typu pojazdu, świadectwa homologacji typu UE albo świadectwa homologacji typu ONZ oraz za zapewnienie zgodności produkcji w zakresie dokonanej zmiany.

Art. 15. 1. Dyrektor TDT, za opłatą, na wniosek producenta wydaje albo zmienia:

- 1) świadectwo homologacji typu UE pojazdu,
- 2) świadectwo homologacji typu UE,
- 3) świadectwo homologacji typu ONZ,
- 4) świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu,
- 5) świadectwo krajowej homologacji typu tramwaju,
- 6) świadectwo krajowej homologacji typu trolejbusu,
- 7) świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach

– albo odmawia ich wydania.

2. Wydanie, zmiana albo odmowa wydania dokumentów wskazanych w ust. 1 następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 16. 1. Do wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE producent dołącza:

- 1) dokumenty określone odpowiednio w art. 22 i art. 23 rozporządzenia 167/2013, art. 27 i art. 28 rozporządzenia 168/2013 albo art. 24 i art. 25 rozporządzenia 2018/858;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) nie złożyłem/złożyłam* wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu / świadectwa homologacji typu UE* dla tego typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części do żadnego innego organu udzielającego homologacji i że żaden inny organ udzielający homologacji nie wydał lub nie zmienił takiego świadectwa homologacji;

- 2) żaden organ udzielający homologacji nie odmówił wydania albo zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części;
- 3) żaden organ udzielający homologacji nie cofnął świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części;
- 4) nie wycofałem/wycofałam* wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części.

* Niepotrzebne skreślić.”.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera również:

- 1) firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 17. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE, w przypadku gdy:

- 1) typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części nie spełnia wymagań procedury określonej w art. 20 rozporządzenia 167/2013, art. 25 rozporządzenia 168/2013 albo art. 22 rozporządzenia 2018/858;
- 2) typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części stwarza poważne zagrożenie, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 167/2013, art. 29 ust. 3 rozporządzenia 168/2013 albo art. 26 ust. 5 rozporządzenia 2018/858, mimo że spełnia wymagania, o których mowa w pkt 1;
- 3) na dany typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu albo świadectwo homologacji typu UE przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej.

2. Dyrektor TDT odmawia zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE w przypadku:

- 1) o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 2) stwierdzenia, że zmiany szczegółowych danych zawartych w dokumentach stanowiących podstawę wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE, nie mogą być objęte rozszerzeniem istniejącej homologacji typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 18. 1. Do wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu ONZ producent dołącza:

- 1) dokumenty określone w regulaminach ONZ;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) nie złożyłem/złożyłam* wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu / świadectwa homologacji typu UE / świadectwa homologacji typu ONZ* dla tego typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części do żadnego innego organu udzielającego homologacji i że żaden inny organ udzielający homologacji nie wydał lub nie zmienił takiego świadectwa homologacji;
- 2) żaden organ udzielający homologacji nie odmówił wydania albo zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części;
- 3) żaden organ udzielający homologacji nie cofnął świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części;
- 4) nie wycofałem/wycofałam* wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części.

* Niepotrzebne skreślić.”.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera również:

- 1) firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 19. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa homologacji typu ONZ, w przypadku gdy:

- 1) typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części nie spełnia wymagań procedury określonej w załączniku 3 do Porozumienia z 1958 r.;
- 2) typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 3) na dany typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu UE albo świadectwo homologacji typu ONZ.

2. Dyrektor TDT odmawia zmiany świadectwa homologacji typu ONZ w przypadku:

- 1) o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 2) stwierdzenia, że zmiany szczegółowych danych zawartych w dokumentach stanowiących podstawę wydania świadectwa homologacji typu ONZ nie mogą być objęte rozszerzeniem istniejącej homologacji typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 20. 1. We wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu w odniesieniu do pojazdów kategorii C, R, S, T_{4.1}, T_{4.2}, świadectwa krajowej homologacji typu tramwaju lub świadectwa krajowej homologacji typu trolejbusu producent wskazuje jedną z następujących procedur homologacji typu pojazdu, na podstawie której przeprowadzono badania homologacyjne:

- 1) krok po kroku – procedurę, w ramach której producent uzyskuje wszystkie wymagane świadectwa homologacji typu UE albo świadectwa homologacji typu ONZ, na podstawie których służba techniczna, o której mowa w art. 4, przeprowadza badanie homologacyjne typu pojazdu będące podstawą do wydania świadectwa homologacji typu pojazdu;
- 2) jednostopniową – procedurę, w ramach której służba techniczna, o której mowa w art. 4, przeprowadza badanie homologacyjne dla wszystkich wymaganych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 54 ust. 1 albo art. 55 ust. 1 przedmiotów wyposażenia lub części oraz badanie homologacyjne typu pojazdu, będące podstawą do wydania świadectwa homologacji typu pojazdu;
- 3) mieszaną – procedurę krok po kroku, podczas której producent może nie przedstawić jednego świadectwa lub kilku świadectw homologacji typu UE albo świadectw homologacji typu ONZ do badania homologacyjnego typu pojazdu, pod warunkiem że zastąpi je sprawozdaniami zawierającymi wyniki badań homologacyjnych tych przedmiotów wyposażenia lub części, albo
- 4) wielostopniową – procedurę, w wyniku której organ udzielający homologacji lub organ udzielający homologacji innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej zaświadcza, że – w zależności od stanu kompletacji – typ pojazdu obejmujący pojazdy niekompletne lub skompletowane jest zgodny z odpowiednimi warunkami lub wymaganiami technicznymi.

2. Zakres badań technicznych pojazdów należących do kategorii C, R, S, T_{4.1}, T_{4.2} jest uzależniony od stopnia kompletacji pojazdu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, producent dołącza:

- 1) dokument informacyjny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – w przepisach wydanych na podstawie art. 55 ust. 1;
- 2) sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdzające spełnienie przez reprezentatywny dla danego typu pojazd odpowiednich warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – w przepisach wydanych na podstawie art. 55 ust. 1, w celu udzielenia krajowej homologacji typu pojazdu;
- 3) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – w przepisach wydanych na podstawie art. 55 ust. 1;
- 4) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu.

4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, producent pojazdu składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) nie złożyłem/złożyłam* wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu / świadectwa homologacji typu ONZ* dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części do żadnego innego organu udzielającego homologacji i że żaden inny organ udzielający homologacji nie wydał lub nie zmienił takiego świadectwa homologacji;
- 2) żaden organ udzielający homologacji nie odmówił wydania albo zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu / świadectwa homologacji typu ONZ* dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części;
- 3) żaden organ udzielający homologacji nie cofnął świadectwa homologacji typu UE pojazdu / świadectwa homologacji typu ONZ* dla tego typu przedmiotu wyposażenia lub części;
- 4) nie wycofałem/wycofałam* wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu / świadectwa homologacji typu ONZ* w odniesieniu dla tego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części.

* Niepotrzebne skreślić.”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera również:

- 1) firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 21. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa homologacji typu pojazdu, tramwaju lub trolejbusu, w przypadku gdy:

- 1) typ pojazdu nie spełnia wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – w przepisach wydanych na podstawie art. 55 ust. 1;
- 2) typ pojazdu stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska, mimo że spełnia wymagania, o których mowa w pkt 1;
- 3) na dany typ pojazdu należącego do kategorii C, R, S, T_{4.1}, T_{4.2} zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu lub świadectwo homologacji typu ONZ przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej.

2. Dyrektor TDT odmawia zmiany świadectwa homologacji typu pojazdu, tramwaju lub trolejbusu, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 22. 1. Do wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach producent dołącza:

- 1) dokument informacyjny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1;
- 2) sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych, lub zastosowanych wymogów alternatywnych dla danego typu pojazdu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1;
- 3) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 38 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 albo art. 36 ust. 4 rozporządzenia 2018/858;
- 4) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, producent składa oświadczenie, o którym mowa w art. 20 ust. 4.

3. Do składania oświadczenia, o którym mowa w art. 20 ust. 4, stosuje się przepis art. 20 ust. 6.

Art. 23. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach w przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 1.

2. Dyrektor TDT odmawia zmiany świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach w przypadkach, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 24. 1. Producent może wystąpić do Dyrektora TDT z wnioskiem o wydanie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE na podstawie procedury, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 40 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, jeżeli dla pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części zastosowano nowe technologie lub nowe koncepcje, które nie spełniają wymagań określonych w przepisach dotyczących homologacji dla danego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, oprócz dokumentów, o których mowa w art. 16 ust. 1, producent dołącza również:

- 1) uzasadnienie zastosowania nowych technologii lub koncepcji;
- 2) opis wpływu zastosowanych nowych technologii lub koncepcji na bezpieczeństwo, ochronę zdrowia i środowiska wraz ze wskazaniem środków przyjętych w celu zapewnienia poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska co najmniej równoważnego wymaganiom określonym w przepisach dotyczących homologacji dla danego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części, w odniesieniu do których wystąpiono o wyłączenie;
- 3) opis przeprowadzonych badań oraz ich wyniki wykazujące, że zapewniono poziom bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska co najmniej równoważny wymaganiom określonym w przepisach dotyczących homologacji dla danego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części.

3. Badania, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przeprowadza służba techniczna.

4. W terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor TDT występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wydanie zgody na wydanie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE.

5. Do czasu wydania zgody przez Komisję Europejską Dyrektor TDT wydaje tymczasowo świadectwo homologacji typu UE pojazdu albo świadectwo homologacji typu UE ważne wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile producent wystąpi we wniosku, o którym mowa w ust. 1, o wydanie takiego świadectwa, a pojazd albo przedmiot wyposażenia lub część spełniają warunki, o których mowa w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy.

6. Dyrektor TDT odmawia wydania tymczasowo świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE, jeżeli pojazd albo przedmiot wyposażenia lub część:

- 1) nie spełnia warunków, o których mowa w art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy;
- 2) na dany typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu UE albo świadectwo homologacji typu ONZ.

7. Po wydaniu świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE, o których mowa w ust. 5, Dyrektor TDT przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej i właściwym organom innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej informację o wydaniu tego świadectwa wraz z dokumentacją, o której mowa w ust. 2.

8. W przypadku wydania zgody przez Komisję Europejską Dyrektor TDT niezwłocznie wydaje świadectwo homologacji typu UE pojazdu albo świadectwo homologacji typu UE na okres nie krótszy niż 36 miesięcy.

9. W przypadku wydania świadectwa homologacji na podstawie ust. 8 traci ważność świadectwo homologacji typu UE pojazdu albo świadectwo homologacji typu UE, wydane na podstawie ust. 5.

10. W przypadku odmowy wydania zgody przez Komisję Europejską Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) odmawia wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE;
- 2) cofa wydane tymczasowo świadectwo homologacji typu UE pojazdu albo świadectwo homologacji typu UE w terminie 6 miesięcy od dnia odmowy wydania zgody.

11. W przypadku otrzymania od właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacji o wydaniu świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE na podstawie procedury, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT może uznać to świadectwo na podstawie art. 39 rozporządzenia 2018/858.

12. Dyrektor TDT po otrzymaniu od właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacji o uznaniu świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu UE na podstawie art. 39 rozporządzenia 2018/858 informuje o tym producenta tego pojazdu albo przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 25. 1. Dyrektor TDT uznaje, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu, wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli wymagania techniczne stanowiące podstawę do jego wydania są równoważne wymaganiom technicznym obowiązującym:

- 1) w procedurze uzyskania świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo
 - 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w procedurze krajowej homologacji typu pojazdu
- albo odmawia jego uznania.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) świadectwo homologacji typu pojazdu wraz ze sprawozdaniem z badań homologacyjnych oraz z dokumentem informacyjnym wydanym przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 5;
- 3) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu.

4. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, uchyla uznanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) wygaśnięcia lub cofnięcia świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;
- 2) wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu dla typu pojazdu objętego świadectwem krajowej homologacji typu pojazdu, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;
- 3) wygaśnięcia świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu w zakresie wymagań stanowiących podstawę do wydania tego świadectwa przez jeden z wariantów w ramach typu pojazdu lub jedną z wersji w ramach wariantu, które przestały być spełniane.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, uznanie uchyla się wyłącznie w zakresie zaprzestania spełniania wymagań przez jeden z wariantów lub wersji.

6. Dyrektor TDT odmawia uznania świadectwa krajowej homologacji typu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadkach gdy typ pojazdu nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1.

Art. 26. 1. Dyrektor TDT uznaje, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli wymagania techniczne stanowiące podstawę do jego wydania są równoważne wymaganiom technicznym obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w procedurze krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wraz ze sprawozdaniem z badań homologacyjnych oraz dokumentem informacyjnym wydanym przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 38 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 albo art. 36 ust. 4 rozporządzenia 2018/858;
- 3) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu.

4. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, uchyla uznanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) wygaśnięcia lub cofnięcia świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;
- 2) wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu dla typu pojazdu objętego świadectwem krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;
- 3) wygaśnięcia świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach w zakresie wymagań stanowiących podstawę do wydania tego świadectwa przez jeden z wariantów w ramach typu pojazdu lub jedną z wersji w ramach wariantu, które przestały być spełniane.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, uznanie uchyla się wyłącznie w zakresie zaprzestania spełniania wymagań przez jeden z wariantów lub wersji.

6. Dyrektor TDT odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, uznania krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadkach gdy typ pojazdu nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1.

Art. 27. 1. Producent pojazdu jest obowiązany:

- 1) umieścić nazwę handlową lub znak towarowy oraz oznaczenie typu lub numer identyfikacyjny odpowiednio zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 39 ust. 1 rozporządzenia 168/2013, art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 lub art. 2 Porozumienia z 1958 r., jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące homologacji lub regulaminy ONZ albo przepisy wydane na podstawie art. 54 ust. 1 lub art. 55 ust. 1 tego wymagają;
- 2) wystawić świadectwo zgodności do każdego pojazdu, na którego typ wydano odpowiednie świadectwo homologacji; świadectwo zgodności może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym;
- 3) wystawić oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, którego wzór określają przepisy wydane na podstawie art. 54 ust. 1 lub art. 55 ust. 1; oświadczenie może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym i może je złożyć w imieniu producenta importer, dystrybutor lub przedstawiciel producenta;
- 4) dołączyć w języku polskim:
 - a) instrukcję obsługi lub podręcznik użytkownika,
 - b) informacje dotyczące ograniczenia lub specjalnych warunków użytkowania mających wpływ na bezpieczeństwo, ochronę zdrowia i środowiska – o ile takie ograniczenia lub warunki występują.

2. Producent pojazdu, na którego typ wydano świadectwo homologacji typu ONZ, jest obowiązany wystawić także deklarację zgodności zgodnie z przepisami regulaminów ONZ.

3. W przypadku uzyskania zezwolenia na dopuszczenie pojazdu z końcowej partii produkcji producent jest obowiązany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podać informację, że pojazd został objęty tym zezwoleniem.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się właścicielowi pojazdu.
5. Duplikaty dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje na wniosek zainteresowanego podmiot, który je wydał.
6. Przepisy ust. 1 pkt 1 i pkt 4 lit. b oraz ust. 4 i 5 stosuje się do producenta przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 28. 1. Producent jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Dyrektora TDT o:

- 1) potrzebie zmiany danych i informacji zawartych w świadectwie homologacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1, wydanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku zmiany:
 - a) warunków stanowiących podstawę do wydania tego świadectwa,
 - b) w homologowanym typie, która wpływa na zmianę warunków stanowiących podstawę do wydania tego świadectwa;
- 2) zawieszeniu produkcji homologowanego typu;
- 3) wznowieniu produkcji homologowanego typu;
- 4) zaprzestaniu produkcji homologowanego typu;
- 5) stwierdzeniu zagrożeń dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska.

2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Dyrektor TDT dokonuje oceny zakresu zmian w odniesieniu do uprzednio wydanego świadectwa, a następnie niezwłocznie informuje producenta o:

- 1) konieczności uzyskania zmiany tego świadectwa po przeprowadzeniu badań homologacyjnych albo bez przeprowadzenia tych badań;
- 2) konieczności uzyskania nowego świadectwa, jeżeli zakres zmian wykracza poza istotne cechy homologowanego typu, albo
- 3) braku potrzeby zmiany danych i informacji zawartych w uprzednio wydanym świadectwie.

Art. 29. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1, wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

- 1) podmiot gospodarczy dopuszcza się naruszeń, o których mowa w art. 72 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 76 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 albo art. 84 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2018/858 – odpowiednio do kategorii pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – naruszeń, o których mowa w art. 84 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2018/858;
- 2) podmiot gospodarczy nie usunął nieprawidłowości w terminie określonym w art. 41 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 46 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2018/858, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – w harmonogramie, o którym mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1;
- 3) producent nie usunął nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku kontroli zgodności produkcji;
- 4) producent złożył wniosek o cofnięcie świadectwa homologacji.

Art. 30. 1. Świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1, wygasa z dniem wykreślenia producenta z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo odpowiedniego rejestru państwa właściwego dla siedziby producenta.

2. Świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4–6, wygasa z dniem wejścia w życie nowych warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – w przepisach wydanych na podstawie art. 55 ust. 1, stanowiących podstawę do udzielenia homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu.

Art. 31. 1. Spełnienie odpowiednich wymagań technicznych dotyczących montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu potwierdza się w procedurze:

- 1) homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem albo
- 2) homologacji montażu dodatkowej instalacji R115.

2. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu jest obowiązany uzyskać odpowiednio:

- 1) świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 2) świadectwo homologacji montażu dodatkowej instalacji R115.

3. Dyrektor TDT, za opłatą, na wniosek podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu wydaje albo zmienia:

- 1) świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 2) świadectwo homologacji montażu dodatkowej instalacji R115.

4. Wydanie, zmiana albo odmowa wydania dokumentów wskazanych w ust. 3 następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 32. Do wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem podmiot dokonujący montażu tej instalacji dołącza:

- 1) protokół z badania homologacyjnego wraz ze sprawozdaniem, wydany przez służbę techniczną;
- 2) wykaz osób upoważnionych do podpisywania wyciągów ze świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu;
- 3) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 4) wykaz stosowanych elementów instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 5) wykaz zakładów montujących instalacje przystosowujące dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 6) oświadczenie o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, albo odpowiedniego rejestru państwa właściwego dla siedziby wnioskodawcy; w oświadczeniu podaje się numer NIP lub jego odpowiednik.

Art. 33. Do wniosku o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 podmiot dokonujący montażu tej instalacji dołącza:

- 1) protokół z badania homologacyjnego wraz ze sprawozdaniem, wydany przez służbę techniczną;
- 2) wykaz osób upoważnionych do podpisywania wyciągów ze świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji R115, zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu;
- 3) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności montażu dodatkowej instalacji R115;
- 4) oświadczenie o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, albo odpowiedniego rejestru państwa właściwego dla siedziby wnioskodawcy; w oświadczeniu podaje się numer NIP lub jego odpowiednik;
- 5) wykaz stosowanych instalacji zgodnych z Regulaminem ONZ nr 115 wraz z instrukcjami montażu.

Art. 34. Świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem może zostać wydane lub zmienione, jeżeli sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdza, że:

- 1) elementy instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiadają wymaganiom technicznym określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 58 ust. 1;
- 2) montaż instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiada warunkom technicznym i wymaganiom technicznym określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 58 ust. 1;
- 3) elementy instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiadają warunkom określonym w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056);
- 4) opis techniczny pojazdu odpowiada zakresowi wniosku o wydanie tego świadectwa.

Art. 35. Świadectwo homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 może zostać wydane lub zmienione, jeżeli sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdza, że:

- 1) dodatkowy układ zasilania odpowiada wymaganiom technicznym określonym w Regulaminie ONZ nr 115;
- 2) montaż dodatkowej instalacji R115 odpowiada warunkom technicznym i wymaganiom technicznym określonym w Regulaminie ONZ nr 115;
- 3) dodatkowy układ zasilania odpowiada warunkom określonym w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Art. 36. 1. Podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem dokonuje montażu zgodnie z warunkami udzielenia homologacji montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem we wskazanych w świadectwie homologacji zakładach montujących.

2. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji R115 dokonuje montażu zgodnie z warunkami udzielenia homologacji montażu dodatkowej instalacji R115.

Art. 37. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem albo świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 w przypadku:

- 1) niespełniania wymagań, o których mowa odpowiednio w art. 34 albo art. 35;
- 2) negatywnego wyniku kontroli zgodności montażu lub braku możliwości jej przeprowadzenia;
- 3) stwierdzenia, że elementy instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub dodatkowy układ zasilania stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska, mimo że są spełnione wymagania, o których mowa odpowiednio w art. 34 albo art. 35.

2. Dyrektor TDT odmawia zmiany świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem albo świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

Art. 38. 1. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Dyrektora TDT o:

- 1) potrzebie zmiany danych i informacji zawartych w świadectwie homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, w przypadku zmiany warunków stanowiących podstawę do wydania tego świadectwa;
- 2) zawieszeniu działalności gospodarczej polegającej na montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 3) zakończeniu działalności gospodarczej polegającej na montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 4) zagrożeniu dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska stwierdzonym w pojeździe na skutek montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Dyrektor TDT dokonuje oceny zakresu zmian w odniesieniu do uprzednio wydanego świadectwa, a następnie niezwłocznie informuje podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu o:

- 1) konieczności uzyskania zmiany tego świadectwa po przeprowadzeniu badań homologacyjnych albo bez przeprowadzenia tych badań;
- 2) konieczności uzyskania nowego świadectwa, jeżeli zakres zmian wykracza poza istotne cechy homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, albo
- 3) braku potrzeby zmiany danych i informacji zawartych w uprzednio wydanym świadectwie.

3. W przypadku zamiaru wznowienia zawieszonych działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Dyrektor TDT przeprowadza kontrolę zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

4. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu po zakończeniu działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przekazuje Dyrektorowi TDT wyciągi ze świadectw homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu lub ich kopie, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie do 30 dni od dnia zakończenia działalności.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, Dyrektor TDT zawiesza, w drodze decyzji administracyjnej, wydane świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3:

- 1) w całości, jeżeli montażu dokonał podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu i wzywa ten podmiot do usunięcia zagrożenia w terminie do 14 dni od dnia otrzymania wezwania albo
- 2) w odniesieniu do zakładu montującego, który dokonał montażu instalacji w pojeździe i wzywa podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu do usunięcia zagrożenia w terminie do 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

6. Decyzji administracyjnej o zawieszeniu świadectwa homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

7. Po uzyskaniu od podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu informacji o usunięciu zagrożeń Dyrektor TDT przeprowadza kontrolę zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu w celu potwierdzenia ich usunięcia.

8. W przypadku potwierdzenia przez Dyrektora TDT w protokole z kontroli zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu usunięcia zagrożeń, o których mowa w ust. 1 pkt 4, decyzja administracyjna o zawieszeniu świadectwa homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, wygasa z mocy prawa.

Art. 39. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa albo zmienia świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, w przypadku:

- 1) niepowiadomienia Dyrektora TDT przez podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu o stwierdzeniu w pojeździe wprowadzonym do obrotu zagrożeń dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 2) niepodjęcia działań polegających na usunięciu zagrożeń dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 3) złożenia wniosku o cofnięcie świadectwa homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, przez podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 40. Świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, wygasa z dniem:

- 1) wykreślenia podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo odpowiedniego rejestru państwa właściwego dla siedziby podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem;
- 2) wejścia w życie nowych wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 58 ust. 1, stanowiących podstawę do udzielenia homologacji.

Art. 41. 1. Dyrektor TDT wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 15 ust. 1 albo art. 31 ust. 3.

2. Duplikaty dokumentów wydaje się na wniosek zainteresowanej strony w przypadku ich utraty albo zniszczenia, po złożeniu przez stronę oświadczenia o utracie tych dokumentów. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 42. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu jest obowiązany wydać właścicielowi pojazdu wyciąg ze świadectwa homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, dla każdego pojazdu, w którym dokonano montażu takiej instalacji. Wyciąg ze świadectwa może być podpisany podpisem odbitym sposobem mechanicznym.

Art. 43. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu umieszcza na tabliczce informacyjnej – w odniesieniu do podlegających homologacji elementów instalacji lub dodatkowego układu zasilania gazem pojazdu – informacje, zgodne z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 58 ust. 1.

Art. 44. Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 2, oraz wydanych świadectw homologacji, o których mowa w art. 31 ust. 3, Dyrektor TDT publikuje i aktualizuje niezwłocznie na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 45. 1. Dyrektor TDT wydaje, za opłatą, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji.

2. Wydanie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji następuje na wniosek podmiotu gospodarczego zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia 167/2013, art. 44 ust. 3 rozporządzenia 168/2013 lub art. 49 ust. 3 rozporządzenia 2018/858.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) kopię świadectwa homologacji typu objętego wnioskiem;
- 2) wykaz numerów VIN pojazdów objętych wnioskiem;
- 3) wykaz osób upoważnionych do podpisywania oświadczenia producenta o objęciu pojazdu zezwoleniem na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji, zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy liczby pojazdów ustalonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 56.

5. Producent składa oświadczenie o posiadaniu dla pojazdu wskazanego w wykazie numerów VIN świadectwa zgodności wystawionego w okresie ważności odpowiednio świadectwa homologacji typu WE pojazdu, świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach.

6. Dyrektor TDT odmawia wydania zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdów z końcowej partii produkcji, w przypadku gdy:

- 1) nie zostały wskazane przyczyny natury technicznej lub ekonomicznej powodujące niespełnianie przez pojazdy nowych wymagań;
- 2) nie zostały spełnione warunki dla końcowej partii produkcji.

Art. 46. Dyrektor TDT wydaje duplikat dokumentu, o którym mowa w art. 45. Do wydania duplikatu stosuje się przepis art. 41 ust. 2.

Art. 47. 1. Producent nowego typu przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, zamieszczonego w wykazie części lub wyposażenia określonym w załączniku VI do rozporządzenia 2018/858, jest obowiązany uzyskać dla niego zezwolenie na wprowadzanie do obrotu.

2. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje, za opłatą, zezwolenie na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, albo odmawia wydania takiego zezwolenia.

3. Zezwolenie wydaje się, jeżeli typ przedmiotu wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, spełnia wymagania określone odpowiednio w art. 45 ust. 4 i 5 rozporządzenia 167/2013, art. 50 ust. 4 rozporządzenia 168/2013 lub art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2018/858. Wydając zezwolenie, Dyrektor TDT może uwzględnić warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 57.

4. Wydanie zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, następuje na wniosek producenta zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 51 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 lub art. 56 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:

- 1) sprawozdanie z badania dotyczącego spełniania określonych w przepisach Unii Europejskiej wymagań dotyczących wprowadzenia do obrotu, wydane przez służbę techniczną;
- 2) informację o sposobie oznaczania i pakowania przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów;
- 3) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności produkcji typu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, zgodnie z wymaganiami, o których mowa w ust. 3;
- 4) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że w zakresie typu przedmiotu wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, złożyłem/złożyłam* tylko jeden wniosek i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

* Niepotrzebne skreślić.”.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, zawiera również:

- 1) firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis wnioskodawcy;
- 4) informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo odpowiedniego rejestru państwa właściwego dla siedziby wnioskodawcy; w oświadczeniu podaje się numer NIP lub jego odpowiednik.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) typu przedmiotu wyposażenia lub części, o których mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia 167/2013, art. 50 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 168/2013 lub art. 55 ust. 5 rozporządzenia 2018/858;
- 2) typu przedmiotu wyposażenia lub części produkowanych do pojazdów przeznaczonych do wyścigów, o których mowa w art. 50 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 168/2013 lub art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/858.

9. Zezwolenie na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest ważne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 48. Dyrektor TDT odmawia wydania zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, w przypadku:

- 1) niespełniania wymagań, o których mowa w art. 47 ust. 3;
- 2) negatywnego wyniku kontroli zgodności produkcji lub braku możliwości jej przeprowadzenia;
- 3) stwierdzenia, że typ przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 4) gdy na dany typ przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, zostało wydane zezwolenie przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 49. 1. Producent zapewnia, że przeznaczony do wprowadzenia do obrotu przedmiot wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, będą produkowane zgodnie z warunkami stanowiącymi podstawę do wydania zezwolenia na wprowadzanie do obrotu.

2. Producent jest obowiązany przedstawić na żądanie Dyrektora TDT dokumenty potwierdzające przeznaczenie produkowanego przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

Art. 50. Dyrektor TDT wydaje duplikat dokumentu, o którym mowa w art. 47. Do wydania duplikatu stosuje się przepis art. 41 ust. 2.

Art. 51. 1. Producent niezwłocznie zawiadamia Dyrektora TDT o wszelkich zmianach, danych i informacji, w tym warunków stanowiących podstawę do wydania zezwolenia na wprowadzanie do obrotu typu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor TDT dokonuje oceny zakresu zmian w odniesieniu do uprzednio wydanego zezwolenia, a następnie niezwłocznie informuje producenta o:

- 1) konieczności uzyskania nowego zezwolenia;
- 2) braku potrzeby zmiany danych i informacji zawartych w uprzednio wydanym zezwoleniu.

Art. 52. 1. Dyrektor TDT przeprowadza, za opłatą, kontrolę zgodności:

- 1) produkcji – pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, zgodnie odpowiednio z art. 28 rozporządzenia 167/2013, art. 33 rozporządzenia 168/2013, art. 31 lub art. 55 rozporządzenia 2018/858, albo art. 2 ust. 1 Porozumienia z 1958 r., albo przepisami wydanymi na podstawie art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1 lub art. 57;
- 2) montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 58 ust. 1.

2. Kontrolę zgodności przeprowadza się:

- 1) przed wydaniem świadectwa homologacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1, w art. 31 ust. 3, albo zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, o którym mowa w art. 47 ust. 1;
- 2) w przypadku uzyskania informacji o zastrzeżeniach, które Dyrektor TDT uznał za zasadne, w tym zgłoszonych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej.

3. Kontrolę zgodności w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, przeprowadza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji o zastrzeżeniach.

4. W przypadku niepotwierdzenia się zastrzeżeń w toku przeprowadzonej kontroli zgodności, o której mowa w ust. 2 pkt 2, opłaty nie pobiera się.

5. Dyrektor TDT może upoważnić, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, służbę techniczną do przeprowadzenia kontroli zgodności. W przypadku upoważnienia służby technicznej opłatę za kontrolę pobiera służba techniczna.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do wewnętrznej służby technicznej producenta, o której mowa w art. 60 rozporządzenia 167/2013, art. 64 rozporządzenia 168/2013 albo art. 72 rozporządzenia 2018/858.

7. Z przeprowadzonej kontroli zgodności sporządza się protokół, który doręcza się podmiotowi kontrolowanemu.

8. W przypadku negatywnego wyniku kontroli zgodności Dyrektor TDT:

- 1) wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości w terminie do 90 dni od dnia otrzymania wezwania;
- 2) zawiesza, w drodze decyzji administracyjnej podlegającej natychmiastowemu wykonaniu:
 - a) świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1, lub zezwolenie na wprowadzanie do obrotu, do czasu usunięcia nieprawidłowości, jednak nie dłużej niż na okres 90 dni,
 - b) świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 31 ust. 3, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w odniesieniu do:
 - podmiotu dokonującego montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, u którego stwierdzono te nieprawidłowości – do czasu ich usunięcia, jednak nie dłużej niż na okres 90 dni albo
 - zakładu montującego, w którym stwierdzono nieprawidłowości – do czasu ich usunięcia, jednak nie dłużej niż na okres 90 dni.

9. Po uzyskaniu od podmiotu kontrolowanego informacji o usunięciu nieprawidłowości Dyrektor TDT przeprowadza kolejną kontrolę zgodności w celu potwierdzenia usunięcia tych nieprawidłowości.

10. W przypadku potwierdzenia przez Dyrektora TDT w protokole z kontroli zgodności usunięcia nieprawidłowości, decyzja, o której mowa w ust. 8 pkt 2, wygasa z mocy prawa.

11. Jeżeli nieprawidłowości nie zostały usunięte, Dyrektor TDT cofa wydane świadectwo homologacji lub zezwolenie na wprowadzanie do obrotu, w drodze decyzji administracyjnej. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

12. W przypadku braku możliwości przeprowadzenia kontroli zgodności Dyrektor TDT zawiesza, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lub w art. 31 ust. 3, lub zezwolenie na wprowadzanie do obrotu, do czasu poddania się kontroli zgodności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

13. W przypadku potwierdzenia przez Dyrektora TDT w protokole z kontroli zgodności poddania się kontroli zgodności, decyzja, o której mowa w ust. 12, wygasa z mocy prawa.

Art. 53. Koszty:

- 1) badań homologacyjnych,
 - 2) badań potwierdzających spełnienie wymagań technicznych przez typ przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów,
 - 3) kontroli zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu,
 - 4) kontroli zgodności produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części
- pokrywa producent albo podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 54. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, odpowiednio dla danej kategorii pojazdu:

- 1) zakres wymagań technicznych obowiązujących w procedurach krajowej homologacji typu pojazdu oraz szczegółowy sposób przeprowadzania tych procedur;
- 2) wymogi alternatywne stosowane w procedurze krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 3) szczegółowe czynności Dyrektora TDT i służb technicznych w procedurze krajowej homologacji typu pojazdu oraz pojazdów produkowanych w małych seriach;

- 4) zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności produkcji w związku z procedurą krajowej homologacji typu pojazdu oraz pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 5) wzory dokumentów stosowanych w procedurze krajowej homologacji typu pojazdu oraz pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 6) wzór oświadczenia zawierającego dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
- 7) wzór i opis znaku stosowanego w procedurze krajowej homologacji typu pojazdu oraz pojazdów produkowanych w małych seriach.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 2) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem oraz potrzebę zapewnienia ich funkcjonalności;
- 3) konieczność ujednoczenia wzorów dokumentów i znaków stosowanych w procedurze krajowej homologacji typu pojazdu w odniesieniu do pojazdów należących do kategorii C, R, S, T_{4.1}, T_{4.2} oraz pojazdów produkowanych w małych seriach, a także wzorów oświadczeń składanych w ramach rejestracji i ewidencji pojazdu;
- 4) konieczność zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań w zakresie homologacji.

Art. 55. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, dla tramwaju lub trolejbusu:

- 1) zakres wymagań technicznych obowiązujących w procedurze krajowej homologacji typu tramwaju lub trolejbusu oraz szczegółowy sposób przeprowadzania tej procedury;
- 2) szczegółowe czynności Dyrektora TDT i służby technicznej w procedurze krajowej homologacji typu tramwaju lub trolejbusu;
- 3) warunki i sposób wyboru tramwaju lub trolejbusu do badań homologacyjnych;
- 4) zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności produkcji w związku z procedurą krajowej homologacji typu tramwaju lub trolejbusu;
- 5) wzory dokumentów stosowanych w procedurze krajowej homologacji typu tramwaju lub trolejbusu;
- 6) wzór oznaczenia homologacyjnego i sposób numeracji świadectw krajowej homologacji typu tramwaju lub trolejbusu.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 2) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 3) konieczność ujednoczenia wzorów dokumentów informacyjnych, świadectw zgodności i oznaczenia homologacyjnego stosowanych w procedurze krajowej homologacji typu tramwaju lub trolejbusu oraz potrzebę zapewnienia ich funkcjonalności;
- 4) konieczność zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań w zakresie homologacji.

Art. 56. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia liczby pojazdów zaliczanych do końcowej partii produkcji oraz wzory dokumentów związanych z procedurą końcowej partii produkcji, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska oraz potrzebę zapewnienia funkcjonalności dokumentów.

Art. 57. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki wydawania zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów,
- 2) zakres i sposób przeprowadzania kontroli zgodności produkcji

– uwzględniając potrzebę zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska.

Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;

- 2) szczegółowe czynności Dyrektora TDT i służby technicznej w procedurze homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 3) zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 4) wzory dokumentów związanych z homologacją dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 5) sposób numeracji świadectw homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 6) wzór tabliczki informacyjnej umieszczanej przez podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu i wymagania, jakie powinna spełniać ta tabliczka, oraz sposób jej umieszczenia.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 2) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 3) konieczność ujednolicenia dokumentów, znaków oraz tabliczek informacyjnych związanych z homologacją montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz potrzebę zapewnienia ich funkcjonalności;
- 4) konieczność zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań w zakresie homologacji.

Rozdział 4

Indywidualne dopuszczenie pojazdu

Art. 59. 1. Spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych przez dany pojazd potwierdza się świadectwem indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Unijnemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu podlega pojazd, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

3. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu podlega pojazd, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 167/2013, art. 4 rozporządzenia 168/2013 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, z wyjątkiem pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 oraz 4 tego rozporządzenia:

- 1) przed wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którego typ producent nie uzyskał świadectwa homologacji typu UE pojazdu, świadectwa homologacji typu ONZ, świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 2) na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu ONZ, świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu albo świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach i w którym to pojeździe, w jego przedmiocie wyposażenia lub części przed rejestracją zostały wprowadzone zmiany wpływające na zmianę warunków stanowiących podstawę do wydania świadectwa homologacji typu tego pojazdu.

4. Producent pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 oraz 4 rozporządzenia 2018/858, może wystąpić o wydanie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, określone w:

- 1) przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 1 lub
- 2) art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy.

5. Krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu nie stosuje się do tramwaju i trolejbusu.

Art. 60. 1. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera albo właściciela pojazdu wydaje:

- 1) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- 2) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu

– albo odmawia jego wydania.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 2) świadectwo zgodności wydane na każdym etapie kompletacji pojazdu – o ile było wydane;
- 3) oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 1; oświadczenie może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym;
- 4) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że złożyłem/złożyłam* tylko jeden wniosek i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

* Niepotrzebne skreślić.”.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 61. 1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych lub zastosowanych wymogów alternatywnych dla danego pojazdu w celu wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczania pojazdu przeprowadza służba techniczna, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera lub właściciela pojazdu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokument informacyjny;
- 2) świadectwo zgodności wydane na każdym etapie kompletacji pojazdu – o ile było wydane;
- 3) oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 1.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym.

4. Z przeprowadzonego badania służba techniczna sporządza sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych.

5. Koszty badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu pokrywa wnioskodawca.

Art. 62. 1. Dyrektor TDT wydaje świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli dany pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

2. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki lub wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1.

3. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli:

- 1) pojazd przestał spełniać warunki lub wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1, albo
- 2) został złożony wniosek o cofnięcie świadectwa.

Art. 63. 1. Dyrektor TDT wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, w przypadku gdy pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w:

- 1) przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 1 lub
- 2) art. 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w tym przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy.

2. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki lub wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1.

3. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli:

- 1) pojazd przestał spełniać warunki lub wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1, albo
- 2) został złożony wniosek o cofnięcie świadectwa.

Art. 64. 1. Świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane na dany pojazd przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej uznaje Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, jeżeli dany pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, które są równoważne warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta, importera, przedstawiciela producenta lub właściciela pojazdu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) dokument wydany przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydano świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

4. Dyrektor TDT może zwrócić się do właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej o dodatkowe informacje o wydanym świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

5. Dyrektor TDT, na wniosek właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, udostępnia temu organowi informacje o wydanym przez siebie świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

6. W przypadku gdy wydano świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, który ma być sprzedany, zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Dyrektor TDT, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera lub właściciela pojazdu, wydaje dokument wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydano świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 65. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, odmawia uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego na dany pojazd przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli pojazd ten nie spełnia warunków lub wymagań technicznych, o których mowa w art. 63 ust. 1.

Art. 66. Dyrektor TDT wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 60 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1. Do wydania duplikatu stosuje się przepis art. 41 ust. 2.

Art. 67. Producent, przedstawiciel producenta, importer albo właściciel pojazdu, dla którego zostało wydane świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jest obowiązany wystawić oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 1. Oświadczenie może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym.

Art. 68. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres warunków lub wymagań technicznych obowiązujących w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, z uwzględnieniem równoważnych wymogów alternatywnych, oraz zakres i sposób przeprowadzania badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 2) wzory dokumentów związanych z procedurą unijnego i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 3) wzór oświadczenia zawierającego dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
- 4) szczegółowe czynności Dyrektora TDT i służb technicznych w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;
- 2) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;

- 3) konieczność ujednoczenia wzorów dokumentów związanych z procedurą unijnego i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu oraz oświadczeń składanych w ramach rejestracji i ewidencji pojazdu, a także potrzebę zapewnienia ich funkcjonalności;
- 4) konieczność zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań w zakresie indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Rozdział 5

Oplaty

Art. 69. 1. Za czynności związane z systemami homologacji ustala się stawkę za godzinę pracy w wysokości 3,75% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504, 1504 i 2461), obowiązującej w dniu rozpoczęcia tych czynności i pomnożonej przez liczbę godzin wykonywania tych czynności.

2. Wysokość opłaty z tytułu:

- 1) wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu – nie może być wyższa niż 1600 zł;
- 2) zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu – nie może być wyższa niż 400 zł;
- 3) uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu wydanego przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej – nie może być wyższa niż 350 zł;
- 4) wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu – nie może być wyższa niż 1600 zł;
- 5) zmiany świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu – nie może być wyższa niż 400 zł;
- 6) wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach – nie może być wyższa niż 1600 zł;
- 7) zmiany świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach – nie może być wyższa niż 400 zł;
- 8) uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej – nie może być wyższa niż 350 zł;
- 9) wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – nie może być wyższa niż 800 zł;
- 10) uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej – nie może być wyższa niż 800 zł;
- 11) wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – nie może być wyższa niż 800 zł;
- 12) wydania świadectwa homologacji montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 – nie może być wyższa niż 1600 zł;
- 13) zmiany świadectwa homologacji montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 – nie może być wyższa niż 400 zł;
- 14) wydania świadectwa homologacji typu UE – nie może być wyższa niż 400 zł;
- 15) zmiany świadectwa homologacji typu UE – nie może być wyższa niż 200 zł;
- 16) wydania świadectwa homologacji typu ONZ – nie może być wyższa niż 400 zł;
- 17) zmiany świadectwa homologacji typu ONZ – nie może być wyższa niż 200 zł;
- 18) wydania zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji – nie może być wyższa niż 1537 zł;
- 19) wydania zezwolenia w sprawie dopuszczenia do obrotu – nie może być wyższa niż 160 zł;
- 20) wyznaczenia lub zmiany wyznaczenia służby technicznej – nie może być wyższa niż 40 000 zł;
- 21) kontroli zgodności produkcji lub kontroli zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu – nie może być wyższa niż 8000 zł.

3. Do opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 20 i 21, dolicza się koszty związane z podróżą służbową w rozumieniu art. 77⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140 oraz z 2023 r. poz. 240 i 641).

4. Wnioskodawca lub poddany kontroli uiszcza:

- 1) opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1–20 i ust. 3, w wysokości i terminie wskazanych na rachunku wystawionym przez Transportowy Dozór Techniczny,
- 2) opłatę, o której mowa w ust. 2 pkt 21 i ust. 3, w wysokości i terminie wskazanych na rachunku wystawionym przez Transportowy Dozór Techniczny, a w przypadku upoważnienia służby technicznej do przeprowadzenia kontroli zgodności – na rachunku wystawionym przez tę służbę

– przy czym termin nie może być krótszy niż 14 dni.

5. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 2 i 3, wraz z odsetkami, stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

6. W przypadku umorzenia postępowania prowadzonego przez Dyrektora TDT w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–20, na skutek wycofania wniosku przez stronę, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, strona ponosi opłatę za czynności wykonane do dnia wycofania wniosku. Wysokość opłaty ustala się, biorąc pod uwagę poniesione koszty, w tym zakres wykonanych czynności oraz stawki godzinowe za czas pracy osób wykonujących czynności.

7. Opłatę, o której mowa w ust. 6, określa się na rachunku stanowiącym załącznik do decyzji administracyjnej umarzającej postępowanie wydanej przez Dyrektora TDT.

8. W przypadku upoważnienia przez Dyrektora TDT służby technicznej do przeprowadzenia kontroli zgodności opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 21 i ust. 3, za jej przeprowadzenie stanowi przychód służby technicznej.

Rozdział 6

Akcje serwisowe

Art. 70. Jeżeli producent, który uzyskał świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu UE albo świadectwo homologacji typu ONZ, stwierdził we wprowadzonym do obrotu pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska albo brak zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z homologowanym typem, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT oraz podjąć działania zgodnie z przepisami rozdziału XII rozporządzenia 167/2013, rozdziału XII rozporządzenia 168/2013 lub rozdziału XI rozporządzenia 2018/858 – odpowiednio do kategorii pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 71. 1. Jeżeli producent, który uzyskał świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu, stwierdził w pojeździe wprowadzonym do obrotu zagrożenia dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska albo brak zgodności pojazdu z homologowanym typem, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT oraz podjąć działania polegające na usunięciu tych zagrożeń.

2. W celu usunięcia zagrożeń, o których mowa w ust. 1, producent:

- 1) opracowuje plan działań mających na celu usunięcie zagrożeń, obejmujący zakres i harmonogram czynności;
- 2) uzgadnia z Dyrektorem TDT plan działań;
- 3) informuje właściciela lub posiadacza pojazdu o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta i w przypadku stwierdzenia zagrożeń podejmuje działania mające na celu usunięcie tych zagrożeń.

3. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, oraz planu działań, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Dyrektor TDT:

- 1) ocenia plan działań, a w przypadku gdy ma do niego zastrzeżenia, nakazuje producentowi uwzględnić zastrzeżenia w planie działań lub harmonogramie czynności;
- 2) akceptuje plan działań;
- 3) określa terminy informowania go o realizacji i zakończeniu działań.

4. Producent informuje Dyrektora TDT o:

- 1) realizacji działań w celu usunięcia stwierdzonych zagrożeń w terminach wskazanych w harmonogramie czynności;
- 2) zakończeniu działań oraz przedstawia sprawozdanie z przeprowadzonych działań.

5. Koszty działań związanych z usunięciem zagrożeń ponosi producent.

6. Obowiązki informacyjne importerów i dystrybutorów określone odpowiednio w rozporządzeniu 167/2013, rozporządzeniu 168/2013 albo rozporządzeniu 2018/858 dotyczą importerów i dystrybutorów pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które posiadają świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu albo świadectwo homologacji typu ONZ.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach

Art. 72. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 13 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:

„14) dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1716 z dnia 29 czerwca 2021 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/47/UE w odniesieniu do zmian w oznaczeniach kategorii pojazdów wynikających ze zmian w prawodawstwie dotyczącym homologacji typu (Dz. Urz. UE L 342 z 27.09.2021, str. 45);

15) dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1717 z dnia 9 lipca 2021 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE w odniesieniu do aktualizacji niektórych oznaczeń kategorii pojazdów i dodania systemu eCall do wykazu badanych elementów, metod, kryteriów uznania stanu technicznego za niezadawalający i oceny usterek w załącznikach I i III do tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 342 z 27.09.2021, str. 48).”;
- 2) w art. 2:
 - a) pkt 60 otrzymuje brzmienie:

„60) kategoria pojazdu – klasyfikację pojazdu według wymagań homologacyjnych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 167/2013”, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 168/2013”, i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającym dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/858”, a także załączniku nr 2 do ustawy;”;
 - b) pkt 64 otrzymuje brzmienie:

„64) pojazd kompletny – pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 15 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 14 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 27 rozporządzenia 2018/858;”;
 - c) uchyla się pkt 66,
 - d) pkt 67–70 otrzymują brzmienie:

„67) pojazd niekompletny – pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 13 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 12 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 25 rozporządzenia 2018/858;

68) pojazd skompletowany – pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 13 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2018/858;

69) pojazd z końcowej partii produkcji – pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 16 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 67 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 28 rozporządzenia 2018/858;

70) przedmiot wyposażenia lub część – przedmiot wyposażenia lub część, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz. 919);”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002, 1768, 1783, 2589, 2600 i 2642 oraz z 2023 r. poz. 760.

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106 oraz Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4.

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29.

- e) uchyla się pkt 71 i 72,
 - f) uchyla się pkt 77,
 - g) pkt 78 otrzymuje brzmienie:
 - „78) typ pojazdu – pojazdy należące do jednej kategorii pojazdu, które nie różnią się od siebie pod względem istotnych cech;”
 - h) uchyla się pkt 80 i 81;
- 3) w art. 38:
- a) w ust. 1 pkt 3b otrzymuje brzmienie:
 - „3b) protokół z ostatniej drogowej kontroli technicznej, jeżeli taka była przeprowadzona – w przypadku pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy;”
 - b) w ust. 2a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „W przypadku, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy kierujący pojazdem jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu również dokument potwierdzający przeprowadzenie badania technicznego, zawierający co najmniej:”
- 4) w art. 66:
- a) w ust. 4 w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) pojazdu, na którego typ zostały wydane:
 - świadectwo homologacji typu WE pojazdu,
 - świadectwo homologacji typu pojazdu,
 - świadectwo homologacji typu WE pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - świadectwo homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji,
 - uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - dopuszczenie jednostkowe pojazdu,
 - uznanie dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - świadectwo dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu,
 - dokumenty, o których mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, w tym:
 - – świadectwo homologacji typu UE pojazdu,
 - – świadectwo homologacji typu ONZ wydane dla pojazdu,
 - – świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu,
 - – świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - – zezwolenie na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji,
 - – uznanie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - – uznanie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

- – świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- – uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- – świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- – świadectwo krajowej homologacji typu tramwaju,
- – świadectwo krajowej homologacji typu trolejbusu,”

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Potwierdzenia spełnienia odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w odniesieniu do pojazdów, w których dokonano zmian konstrukcyjnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 5, dokonuje służba techniczna wyznaczona przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego albo Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.”;

5) w art. 67 w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu indywidualnego dopuszczenia pojazdu w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia – jeżeli jest wymagane;”;

6) w dziale III uchyla się rozdziały 1a–1c;

7) w art. 72:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jednego z dokumentów:

- a) świadectwa zgodności WE wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
- b) świadectwa zgodności wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
- c) świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
- d) dopuszczenia jednostkowego pojazdu wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
- e) świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
- f) uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu,
- g) uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,
- h) świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu,
- i) świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu

– jeżeli są wymagane; świadectwa zgodności WE, świadectwa zgodności oraz oświadczenia zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu mogą być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym;”;

b) uchyla się ust. 3a;

8) w art. 73 w ust. 1e w pkt 1 wyrazy „art. 72 ust. 1b–5” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1b–3, 4 i 5”;

9) w art. 79 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wycofania pojazdu z obrotu, o którym mowa odpowiednio w art. 41 rozporządzenia 167/2013, art. 46 rozporządzenia 168/2013 albo art. 51 rozporządzenia 2018/858.”;

10) w art. 80b w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) o homologacji pojazdu, dopuszczeniu jednostkowym pojazdu, krajowym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu, unijnym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu, dopuszczeniu indywidualnym WE pojazdu, dopuszczeniu do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji;”;

11) w art. 80bh:

a) w ust. 3 pkt 1–6 otrzymują brzmienie:

„1) typie pojazdu, na który zostało wydane:

- a) świadectwo homologacji typu WE pojazdu,
- b) świadectwo homologacji typu pojazdu,
- c) świadectwo homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- d) świadectwo homologacji typu pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- e) dokumenty, o których mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, w tym:
 - świadectwo homologacji typu UE pojazdu,
 - świadectwo homologacji typu ONZ wydane dla pojazdu,
 - świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu,
 - świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - świadectwo krajowej homologacji typu tramwaju,
 - świadectwo krajowej homologacji typu trolejbusu;

2) typie pojazdu, na który zostało wydane zezwolenie na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji;

3) typie pojazdu, na który zostało wydane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego:

- a) uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- b) uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo
- c) dokumenty, o których mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia:
 - uznanie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - uznanie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

4) pojeździe, na który udzielono:

- a) dopuszczenia jednostkowego pojazdu albo
- b) świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia;

5) pojeździe, na który udzielono:

- a) świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu albo
- b) świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia;

- 6) pojeździe, dla którego zostało wydane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego uznanie:
- a) dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia;”
- b) w ust. 4:
- w pkt 1 lit. a–g otrzymują brzmienie:
 - „a) wydanego:
 - świadectwa homologacji typu WE pojazdu,
 - świadectwa homologacji typu pojazdu,
 - świadectwa homologacji typu WE pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - dokumentu, o którym mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia:
 - – świadectwa homologacji typu UE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu ONZ wydanego dla pojazdu,
 - – świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu,
 - – świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - – świadectwa krajowej homologacji typu tramwaju,
 - – świadectwa krajowej homologacji typu trolejbusu,
 - b) udzielonego zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji,
 - c) wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego:
 - uznania świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - uznania świadectwa homologacji typu pojazdu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - dokumentu, o którym mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia:
 - – uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - – uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - d) posiadanych informacji o wygaśnięciu albo cofnięciu dokumentów, o których mowa w lit. a, informacji o upływie terminu ważności zezwolenia, o którym mowa w lit. b, albo w przypadku uchylecia uznań, o których mowa w lit. c,
 - e) udzielonego dopuszczenia jednostkowego pojazdu albo świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,
 - f) świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu albo świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,

- g) wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego:
- uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia;”
- w pkt 3 lit. a i b otrzymują brzmienie:
- „a) wydanego:
- świadectwa homologacji typu WE pojazdu,
 - świadectwa homologacji typu pojazdu,
 - świadectwa homologacji typu WE pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - dokumentu, o którym mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia:
 - – świadectwa homologacji typu UE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu ONZ dla pojazdu,
 - – świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu,
 - – świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - – świadectwa krajowej homologacji typu trolejbusu,
- b) wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego uznania:
- dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”;
- 12) w art. 80s w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) służba techniczna, o której mowa w art. 4 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, albo jednostka badawcza producenta pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części przeprowadzająca badania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części”;
- 13) w art. 80t w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) kopię dokumentu potwierdzającego uprawnienie podmiotu do przeprowadzania odpowiednich badań pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 80s ust. 2 pkt 2;”;
- 14) w art. 80zb w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) służba techniczna, o której mowa w art. 4 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, albo jednostka badawcza producenta pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części przeprowadzająca badania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części zaprzestała przeprowadzania odpowiednich badań pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;”;
- 15) w art. 81:
- a) w ust. 4:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) nowy pojazd, dla którego wydano:
 - a) świadectwo zgodności WE dla każdego pojazdu, na którego typ wydano odpowiednio:
 - świadectwo homologacji typu WE pojazdu,
 - świadectwo homologacji typu WE pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,

- b) świadectwo zgodności dla każdego pojazdu, na którego typ wydano odpowiednio:
 - świadectwo homologacji typu pojazdu,
 - świadectwo homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - c) dopuszczenie jednostkowe pojazdu,
 - d) decyzję o uznaniu dopuszczenia jednostkowego pojazdu,
 - e) świadectwo dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu,
 - f) dokumenty, o których mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia:
 - świadectwo zgodności,
 - deklarację zgodności, o której mowa w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,
 - świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
 - świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
 - uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”,
- w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) na którego typ wydano świadectwo homologacji typu WE pojazdu, świadectwo homologacji typu WE pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach lub świadectwo homologacji typu UE pojazdu – w okresie od dnia pierwszej rejestracji za granicą do dnia terminu okresowego badania technicznego, ustalonego na podstawie ust. 5, lub”;
- b) w ust. 11 w pkt 2a lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) wniosku organu kontroli ruchu drogowego o konieczności przeprowadzenia dodatkowego badania technicznego pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy;”;
- 16) w art. 129fb ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy kontrolujący, na podstawie wyników wstępnej drogowej kontroli technicznej, może skierować ten pojazd na szczegółową drogową kontrolę techniczną. Kierując pojazd na szczegółową drogową kontrolę techniczną, uwzględnia się w szczególności potrzebę ustalenia, czy pojazd ten zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub narusza wymagania ochrony środowiska.”;
- 17) uchyla się art. 140m;
- 18) w art. 140n:
- a) w ust. 1 wyrazy „art. 140m–140mb” zastępuje się wyrazami „art. 140ma i art. 140mb”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140ma i art. 140mb, nakłada starosta.”;
 - c) uchyla się ust. 2a,
 - d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140ma i art. 140mb, stanowią dochód powiatu.”;
 - e) uchyla się ust. 3a,
 - f) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5. Kary pieniężne są wnoszone na odrębne rachunki bankowe odpowiednio budżetu państwa albo starostwa, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.
 - 6. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 140ma i art. 140mb, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu IVa Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

19) w załączniku nr 2:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Kategorie pojazdów określone w dyrektywie 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającej dyrektywę Rady 92/61/EWG (Dz. Urz. WE L 124 z 09.05.2002, str. 1, z późn. zm.¹²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 399, z późn. zm.), dyrektywie 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylającej dyrektywę 74/150/EWG (Dz. Urz. UE L 171 z 09.07.2003, str. 1, z późn. zm.¹³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 311) oraz dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz. Urz. UE L 263 z 09.10.2007, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾”;

b) po pkt 7 dodaje się część wspólną w brzmieniu:

„– kategorie pojazdów według wymagań homologacyjnych określają przepisy rozporządzenia 2018/858, rozporządzenia 168/2013 oraz rozporządzenia 167/2013.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1514 oraz z 2023 r. poz. 553 i 683) w art. 44 w ust. 1 w pkt 15 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz. 919).”.

Art. 74. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201 oraz z 2023 r. poz. 760) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 w pkt 9 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1716 z dnia 29 czerwca 2021 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/47/UE w odniesieniu do zmian w oznaczeniach kategorii pojazdów wynikających ze zmian w prawodawstwie dotyczącym homologacji typu (Dz. Urz. UE L 342 z 27.09.2021, str. 45).”;

2) w art. 54 w ust. 2 pkt 6a otrzymuje brzmienie:

„6a) zapewnia uczestnictwo Inspekcji, co najmniej raz w roku, w skoordynowanych z właściwymi organami kontrolnymi innego państwa członkowskiego lub państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wstępnych lub szczegółowych drogowych kontrolach technicznych pojazdów kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczep kategorii O₃ i O₄ i ciągników kołowych kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanych na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy;”;

¹²⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 211 z 21.08.2003, str. 24, Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 33, Dz. Urz. UE L 106 z 24.04.2005, str. 17, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 81, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 172 oraz Dz. Urz. UE L 329 z 10.12.2013, str. 15.

¹³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 168 z 01.05.2004, str. 35, Dz. Urz. UE L 55 z 01.03.2005, str. 35, Dz. Urz. UE L 273 z 19.10.2005, str. 17, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 81, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 91 z 10.04.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 238 z 09.09.2010, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 172 oraz Dz. Urz. UE L 82 z 20.03.2014, str. 20.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 292 z 31.10.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 35 z 04.02.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 35 z 04.02.2009, str. 32, Dz. Urz. UE L 118 z 13.05.2009, str. 13, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 320 z 05.12.2009, str. 36, Dz. Urz. UE L 339 z 22.12.2009, str. 60, Dz. Urz. UE L 72 z 20.03.2010, str. 17, Dz. Urz. UE L 110 z 01.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 4, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 185 z 15.07.2011, str. 30, Dz. Urz. UE L 185 z 15.07.2011, str. 76, Dz. Urz. UE L 28 z 31.01.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 126 z 15.05.2012, str. 15, Dz. Urz. UE L 353 z 21.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 21.12.2012, str. 31, Dz. Urz. UE L 47 z 20.02.2013, str. 51, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2013, str. 9, Dz. Urz. UE L 65 z 08.03.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 172, Dz. Urz. UE L 43 z 13.02.2014, str. 12, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 131, Dz. Urz. UE L 315 z 01.11.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 77, Dz. Urz. UE L 308 z 25.11.2015, str. 11, Dz. Urz. UE L 175 z 07.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 07.07.2017, str. 708, Dz. Urz. UE L 192 z 24.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 27.11.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 26.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 95 z 04.04.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 44 z 18.02.2020, str. 43.

- 3) w art. 54d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Transportu Drogowego wykonuje zadania punktu kontaktowego w zakresie wstępnych i szczegółowych drogowych kontroli technicznych pojazdów kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczep kategorii O₃ i O₄ i ciągników kołowych kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanych na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy dotyczące zapewnienia koordynacji z punktami kontaktowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w odniesieniu do działań, o których mowa w art. 54e ust. 1, oraz umożliwienia wymiany innych informacji z właściwymi punktami kontaktowymi w tym zakresie oraz udzielania im pomocy.”;

- 4) w art. 80 w ust. 2 w pkt 3 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) liczbę i kategorię usterek stwierdzonych w pojazdach kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepach kategorii O₃ i O₄ i ciągnikach kołowych kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanych na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy podczas wstępnej lub szczegółowej drogowej kontroli technicznej;”.

Art. 75. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2142 i 2236 oraz z 2023 r. poz. 412) w załączniku do ustawy w części III wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 13 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia oraz upoważnienia wydane na podstawie przepisów o ruchu drogowym.”;

- 2) uchyla się ust. 13a.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 76. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy ostateczną decyzją administracyjną stosuje się przepisy ustawy, z wyjątkiem ust. 2.

2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją administracyjną w sprawach związanych z:

- 1) wydaniem, zmianą lub uznaniem świadectwa homologacji typu pojazdu, świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 72,
- 2) wydaniem decyzji w sprawie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 72

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 77. 1. Za służbę techniczną uznaje się podmiot wyznaczony przez Dyrektora TDT przed dniem wejścia w życie ustawy do przeprowadzania badań homologacyjnych, badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych oraz kontroli zgodności.

2. Służba techniczna w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy składa do Dyrektora TDT informację o kategorii przeprowadzanych badań, o których mowa w ust. 1.

3. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2, Dyrektor TDT dokonuje oceny, o której mowa w art. 4 ust. 5 pkt 2.

4. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, wyznacza służbę techniczną na podstawie oceny, o której mowa w ust. 3.

5. Za wyznaczenie, o którym mowa w ust. 4, nie pobiera się opłaty.

6. W przypadku niezłożenia informacji, o której mowa w ust. 2, we wskazanym terminie wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1, wygasa.

7. Służbę techniczną wyznacza się na okres 5 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 4.

Art. 78. Do wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) świadectw homologacji typu WE pojazdu,
- 2) świadectw homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,

- 3) świadectw homologacji typu WE,
- 4) świadectw homologacji typu EKG ONZ

– stosuje się przepisy art. 73 rozporządzenia 167/2013, art. 77 rozporządzenia 168/2013, art. 89 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/858 albo regulaminów ONZ.

Art. 79. 1. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) świadectwa homologacji typu pojazdu,
- 2) świadectwa homologacji typu pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- 3) świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem,
- 4) decyzje administracyjne zwalniające z obowiązku uzyskania świadectwa homologacji typu pojazdu,
- 5) decyzje administracyjne w sprawie uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu,
- 6) decyzje administracyjne w sprawie dopuszczenia jednostkowego pojazdu

– zachowują ważność.

2. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) decyzje administracyjne w sprawie uznania świadectwa homologacji typu pojazdu,
- 2) decyzje administracyjne w sprawie uznania świadectwa homologacji typu pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- 3) świadectwa zgodności WE wydane na podstawie świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- 4) świadectwa zgodności wydane na podstawie świadectwa homologacji typu pojazdu albo świadectwa homologacji typu pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- 5) wyciągi ze świadectw homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem

– zachowują ważność do czasu wygaśnięcia świadectwa, na podstawie którego zostały wydane.

3. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy decyzje administracyjne w sprawie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

4. Do zmiany świadectwa homologacji typu pojazdu lub świadectwa homologacji typu pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach, wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy.

Art. 80. 1. Decyzje administracyjne o profesjonalnej rejestracji pojazdów wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do postępowań o wydanie decyzji administracyjnych o profesjonalnej rejestracji pojazdów wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 81. Do postępowań o rejestrację pojazdu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 82. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 72 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 72, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 83. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 3 ust. 1 i 3, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 3 ust. 2, który wchodzi w życie po upływie 3 lat od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 43, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*